ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 19. marca 2009 *

Vo veci C-256/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) zo 16. mája 2007 a doručený Súdnemu dvoru 31. mája 2007, ktorý súvisí s konaním:

Mitsui & Co. Deutschland GmbH

proti

Hauptzollamt Düsseldorf,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Kūris (spravodajca) a C. Toader,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. júna 2008,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Mitsui & Co. Deutschland GmbH, v zastúpení: H. Nehm, Rechtsanwalt,

— nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a C. Schulze-Bahr, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: S. Schønberg a F. Hoffmeister, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 21. októbra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka ne jednej strane výkladu článku 29 ods. 1 a ods. 3 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „colný kódex“), ako aj článku 145 ods. 2 a 3 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92 (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3), zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 444/2002 z 11. marca 2002 (Ú. v. ES L 68, s. 11; Mim. vyd. 02/012, s. 209, ďalej len „vykonávacie nariadenie“). Na druhej strane sa návrh týka výkladu platnosti článku 145 ods. 2 a 3 vykonávacieho nariadenia.

2 Tento návrh predložil Finanzgericht Düsseldorf v rámci sporu medzi Mitsui & Co. Deutschland GmbH (ďalej len „Mitsui“) a Hauptzollamt Düsseldorf (hlavný colný úrad v Düsseldorfe, ďalej len „Hauptzollamt“) vo veci žiadosti o vrátenie cla.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Podľa článku 29 colného kódexu:

„1. Colnou hodnotou dovážaného tovaru je jeho prevodná hodnota, t. j. cena skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť za tovar predávaný na vývoz na colné územie spoločenstva, podľa potreby upravená podľa článku 32 a 33, a to za podmienky, že:

a) neexistujú obmedzenia, pokiaľ ide o nakladanie s tovarom a jeho použitie kupujúcim, s výnimkou obmedzení ktoré:

— sú uložené alebo požadované právnymi predpismi alebo štátnymi orgánmi v spoločenstve,

— ohraničujú územie, v ktorom môže byť tovar znovu predaný,

alebo

— podstatným spôsobom neovplyvňujú hodnotu tovaru;

b) predaj alebo cena nepodliehajú žiadnym podmienkam alebo plneniam, ktorých hodnotu vo vzťahu k tovaru, ktorý má byť hodnotený, nie je možné zistiť;

c) žiadna časť výnosu akéhokoľvek ďalšieho predaja, nakladanie alebo použitie tovaru kupujúcim nepripadne priamo ani nepriamo predávajúcemu, pokiaľ nie je možné vykonať primeranú úpravu podľa článku 32;

a

d) kupujúci a predávajúci nie sú v spojení alebo, ak sú v spojení, je prevodná hodnota prijateľná pre colné účely podľa odseku 2.

…

3 a) Cenou, ktorá bola alebo ktorá má byť za tovar skutočné zaplatená sa rozumie celková platba, ktorá bola alebo má byť zaplatená kupujúcim predávajúcemu alebo v jeho prospech za dovážaný tovar a zahrnuje všetky platby, ktoré boli platené kupujúcim predávajúcemu alebo kupujúcim tretej osobe ako podmienku predaja dovážaného tovaru predávajúcemu alebo tretej osobe k splneniu záväzku predávajúceho. Platba nemusí byť uskutočnená prevodom peňazí. Môže byť uskutočnená prostredníctvom akreditívu a obchodovateľných cenných papierov, a to buď priamo alebo nepriamo.

…“

4 Článok 67 colného kódexu stanovuje:

„Ak nie je výslovne ustanovené inak, použijú sa pri prepustení tovaru do colného režimu, do ktorého je tovar uvedený v colnom vyhlásení navrhnutý, predpisy platné ku dňu, kedy colné orgány toto vyhlásenie prijali.“

5 Článok 236 colného kódexu stanovuje:

„1. Dovozné alebo vývozné clo bude vrátené, ak sa zistí, že v čase, kedy bolo zaplatené, nebola suma tohto cla dlžná na základe právnych predpisov, alebo že bola zapísaná do účtovnej evidencie v rozpore s článkom 220 odsek 2.

…

2. Dovozné alebo vývozné clo bude vrátené alebo odpustené na základe žiadosti podanej príslušnému colnému úradu v lehote 3 rokov odo dňa, kedy bola suma tohto cla oznámená dlžníkovi.

Táto lehota bude predĺžená, ak dotknutá osoba preukáže, že nemohla podať žiadosť v stanovenej lehote z dôvodov nepredvídateľných okolností alebo vyššej moci.

Colné orgány vrátia alebo odpustia clo z vlastného podnetu, ak v tejto lehote zistia, že nastala niektorá zo skutočností uvedených v odseku 1, prvý a druhý pododsek.“

6 Odôvodnenia č. 5 a 6 nariadenia č. 444/2002 znejú:

„(5) Po prepustení do voľného obehu možno cenu, na ktorej sa dohodli kupujúci s predávajúcim, v určitých prípadoch zmeniť, aby sa zohľadnila vadnosť tovaru.

(6) Platné predpisy by preto mali výslovne povoľovať, aby sa v obchodnej hodnote podľa článku 29 kódexu tieto okolnosti s primeranými ochrannými opatreniami a s výhradou uplatňovania primeraných lehôt zohľadnili.“

7 Nariadenie č. 444/2002, ktoré nadobudlo účinnosť 19. marca 2002, novelizovalo článok 145 vykonávacieho nariadenia.

8 Tento článok 145 ods. 2 a 3 stanovuje:

„2. Po prepustení tovaru do voľného obehu možno na určenie colnej hodnoty v súlade s článkom 29 [colného] kódexu vziať do úvahy úpravu naozaj uhradenej alebo splatnej ceny, ktorú predávajúci urobí v prospech kupujúceho, ak sa k spokojnosti colných orgánov preukáže, že:

a) v čase, ktorý sa uvádza v článku 67 [colného] kódexu, bol tovar vadný;

b) predávajúci cenu upravil v rámci plnenia záručnej povinnosti ustanovenej v kúpno-predajnej zmluve, ktorá sa uzatvorila ešte pred prepustením tovaru do voľného obehu a

c) vadnosť tovaru sa už nezohľadnila v príslušnej kúpno-predajnej zmluve.

3. Naozaj uhradenú alebo splatnú cenu za tovar, ktorá sa upravila v súlade s odsekom 2, možno vziať do úvahy, len ak sa táto úprava urobila v lehote 12 mesiacov odo dňa prijatia vyhlásenia o prepustení tovaru do voľného obehu.“

Vnútroštátna právna úprava

9 Druhý zväzok nemeckého občianskeho zákonníka (Bürgerliches Gesetzbuch, ďalej len „BGB“) upravuje záväzkové vzťahy. Oddiel VIII hlava I BGB upravuje kúpnu zmluvu.

10 V prípade, že vec je chybná, priznáva článok 437 BGB kupujúcemu tieto práva:

„Ak je vec vadná, kupujúci môže, ak sú splnené podmienky nasledujúcich ustanovení a ak nie stanovené inak:

1. požadovať dodatočné plnenie podľa § 439;

2. … odstúpiť od zmluvy alebo požiadať o zníženie kúpnej ceny podľa § 441;

3. požadovať náhradu škody a úrokov… alebo náhradu vzniknutých nákladov…“

11 Ak si kupujúci zvolí dodatočné plnenie zmluvy, prináležia mu podľa § 439 ods. 1 BGB tieto práva:

„Na základe dodatočného plnenia kupujúci môže žiadať buď odstránenie vady, alebo dodanie veci, ktorá je bez vád.“

12 Ak si kupujúci zvolí zníženie kúpnej ceny, § 441 BGB stanovuje toto:

„1. Namiesto odstúpenia od zmluvy môže kupujúci žiadať zníženie kúpnej ceny formou vyhlásenia voči kupujúcemu. …

…

3. V prípade zníženia ceny musí byť kúpna cena znížená v primeranom pomere medzi cenou, akú by mala v čase uzatvorenia zmluvy vec bez vád a jej skutočnou cenou. Ak je to nevyhnutné, musí sa zníženie uskutočniť formou odhadu ceny.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

13 Podľa vnútroštátneho súdu dováža Mitsui z Japonska nové motorové vozidlá značky Subaru predávané v Európskej únii cez odberateľov. Predávajúci výrobca poskytuje na tieto vozidlá trojročnú záruku na technické poruchy alebo iné chyby. V rámci tejto záruky predávajúci výrobca hradí Mitsui náklady, ktoré mu vznikli v rámci garančných opatrení vo vzťahu k tretím osobám, najmä náklady súvisiace s realizáciou týchto opatrení odberateľmi z dôvodu chyby tovaru. Na konci mesiaca Mitsui oznámi predávajúcemu výrobcovi poskytnuté záručné plnenia a v priebehu nasledujúceho mesiaca dostane dobropis.

14 Dňa 13. júna 2003 Mitsui požiadal o vrátenie cla za poskytnuté záručné plnenia vzťahujúce sa na motorové vozidlá, ktoré boli prepustené do voľného obehu v júli 2000.

15 Hauptzollamt rozhodnutím z 27. mája 2004 schválil Mitsui vrátenie vypočítané za záručné plnenia, ktoré Mitsui fakturoval predávajúcemu výrobcovi do februára 2002. Naproti tomu vrátenie za záručné plnenia uskutočnené od marca 2002 do júna 2003 sa zamietlo.

16 Hauptzollamt v tejto súvislosti uviedol, že podľa článku 145 ods. 3 vykonávacieho nariadenia môžu záručné náklady znížiť colnú hodnotu len v prípade, ak bola cena dovezeného tovaru upravená v lehote dvanástich mesiacoch od prepustenia tovaru do voľného obehu. Toto ustanovenie treba uplatniť aj na colné odbavenia uskutočnené pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 444/2002 19. marca 2002. Pre tovar navrhnutý na prepustenie do voľného obehu v júli 2000 mohli byť zohľadnené len cenové úpravy, ktoré boli dohodnuté do konca februára 2002.

17 Mitsui podal proti uvedenému rozhodnutiu sťažnosť. Uvádzal, že článok 145 vykonávacieho nariadenia nebol uplatniteľný na žiadosť o vrátenie, lebo v prípade záruk nejde o dodatočnú úpravu ceny v zmysle tohto ustanovenia, ale o stanovenie sumy zmluvnej záručnej povinnosti. Navyše toto ustanovenie, zmenené a doplnené nariadením č. 444/2002, sa nemohlo uplatniť na tovar, ktorý bol dovezený a prepustený do voľného obehu pred 19. marcom 2002, t. j. pred dňom nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 444/2002. Právo Spoločenstva totiž obsahuje všeobecný zákaz spätného uplatňovania aktov Spoločenstva, ktorý sa uplatňuje práve na materiálnoprávne ustanovenia, akým je článok 145 ods. 2 a 3 vykonávacieho nariadenia.

18 Keďže Finanzgericht Düsseldorf mal pochybnosti týkajúce sa výkladu článku 29 colného kódexu, ako aj výkladu a platnosti článku 145 ods. 2 a 3 vykonávacieho nariadenia, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Znižujú sumy platieb predávajúceho výrobcu, ktoré boli v prejednávanom prípade zaplatené v prospech kupujúceho v rámci záručnej zmluvy a ktorými sa kupujúcemu nahrádzajú náklady spojené s opravou, ktoré mu zaúčtovali jeho vlastní [odberatelia], colnú hodnotu podľa článku 29 ods. 1 a ods. 3 písm. a) [colného kódexu], ktorá bola deklarovaná na základe ceny dohodnutej medzi predávajúcim výrobcom a medzi kupujúcim?

2. Predstavujú platby predávajúceho výrobcu, ktorými nahrádza kupujúcemu náklady záruky uvedené v prvej otázke, úpravu prevodnej hodnoty podľa článku 145 ods. 2 [vykonávacieho] nariadenia?

3. V prípade kladnej odpovede na prvú alebo druhú otázku: má sa článok 145 ods. 2 a 3 [vykonávacieho] nariadenia uplatniť na dovoz, pri ktorom boli colné vyhlásenia prijaté pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 444/2002?

4. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku: je článok 145 ods. 2 a 3 [vykonávacieho] nariadenia platný?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a druhej otázke

19 Prvými dvomi otázkami, ktoré treba skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 29 ods. 1 a ods. 3 písm. a) colného kódexu, ako aj článok 145 ods. 2 vykonávacieho nariadenia sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak chyby tovaru objavené až po prepustení uvedeného tovaru do voľného obehu, ktoré však preukázateľne existovali už predtým, vedú na základe záručnej zmluvnej povinnosti k následným náhradám zo strany predávajúceho výrobcu v prospech kupujúceho, ktoré zodpovedajú nákladom na opravu, ktoré kupujúcemu zaúčtovali jeho vlastní odberatelia, tieto náhrady môžu zapríčiniť zníženie prevodnej hodnoty uvedených tovarov a v dôsledku toho zníženie ich colnej hodnoty, ktorá bola deklarovaná na základe ceny, ktorá bola pôvodne dohodnutá medzi predávajúcim výrobcom a kupujúcim.

20 Na účely odpovede na tieto otázky treba najskôr pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora cieľom právnej úpravy Spoločenstva týkajúcej sa colného ohodnotenia je vytvorenie spravodlivého, jednotného a nestranného systému, ktorý by vylučoval uplatňovanie svojvoľných alebo fiktívnych colných hodnôt (rozsudky zo 6. júna 1990, Unifert, C-11/89, Zb. s. I-2275, bod 35, a z 19. októbra 2000, Sommer, C-15/99, Zb. s. I-8989, bod 25). Colná hodnota musí byť teda odrazom skutočnej hospodárskej hodnoty dovážaných tovarov a vzhľadom na to musí zohľadňovať všetky

zložky tohto tovaru, ktoré majú hospodársku hodnotu (pozri rozsudok zo 16. novembra 2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, Zb. s. I-10991, bod 30).

21 Z vyjadrení vnútroštátneho súdu vyplýva, že japonský predávajúci výrobca predal Mitsui nové motorové vozidlá. Colná hodnota dovezeného tovaru vo veci samej zodpovedala cene, ktorá bola pôvodne dohodnutá medzi predávajúcim výrobcom na strane jednej a Mitsui na strane druhej. Keďže predávajúci výrobca poskytol trojročnú záruku na prípadné technické poruchy alebo iné chyby predaných nových motorových vozidiel, musel neskôr nahradiť Mitsui náklady, ktoré jej eventuálne vznikli v rámci tejto záruky voči tretím osobám.

22 Ak sa po dovoze motorového vozidla preukáže, že bolo chybné v okamihu jeho dovozu, jeho skutočná hospodárska hodnota, ako uviedol generálny advokát v bode 21 jeho návrhov, je nižšia ako prevodná hodnota deklarovaná v čase jeho prepustenia do voľného obehu.

23 Článok 29 ods. 1 a ods. 3 colného kódexu síce neupravuje podmienky posúdenia neskorších zmien prevodnej hodnoty ako základu pre výpočet colnej hodnoty.

24 Skutočne zaplatená alebo splatná cena však je faktorom, ktorý eventuálne podlieha úprave v prípade, že je tento krok potrebný na to, aby sa zabránilo stanoveniu svojvoľnej alebo fiktívnej colnej hodnoty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júna 1986, Repenning, 183/85, Zb. s. 1873, bod 16).

25 Súdny dvor už najmä rozhodol, že treba uznať, že v prípade, keď ohodnocovaný a predávaný tovar bez chýb bol pred jeho prepustením do voľného obehu poškodený, skutočne zaplatená alebo splatná cena musí byť znížená proporčne k vzniknutej škode,

pokiaľ ide o nepredvídateľné zníženie obchodnej hodnoty tovaru (pozri rozsudok Repenning, už citovaný, bod 18, a rozsudok Unifert, už citovaný, bod 35).

26 Súčasne vo veci samej treba uznať, že skutočne zaplatená alebo splatná cena môže byť znížená proporčne k zníženiu obchodnej hodnoty tovaru z dôvodu skrytej chyby, ktorá preukázateľne existovala pred jeho prepustením do voľného obehu a ktorá následne zapríčinila neskoršie náhrady nákladov na základe zmluvnej záručnej povinnosti a v dôsledku toho môže viesť k následnému zníženiu colnej hodnoty tohto tovaru.

27 Ako vyplýva z odôvodnenia č. 5 a 6 nariadenia č. 444/2002, článok 145 ods. 2 vykonávacieho nariadenia v tejto súvislosti ešte upresnil riešenie, ktoré už bolo navrhnuté v samotnom článku 29 colného kódexu. Tento článok 145 ods. 2 stanovuje podmienky, za ktorých môže byť pri určovaní colnej hodnoty tovaru zohľadnená úprava skutočne zaplatenej alebo splatnej ceny tovaru prepusteného do voľného obehu uskutočnená predávajúcim v prospech kupujúceho. Ide o tri kumulatívne podmienky. Podmienky sú splnené v prípade, že sa preukáže, že tovar bol v čase prijatia colného vyhlásenia zo strany colných orgánov chybný, že úprava ceny vyplýva z výkonu záručnej povinnosti zakotvenej v kúpnej zmluve uzatvorenej pred prepustením tovaru do voľného obehu a že chyba tovaru sa už nezohľadnila v kúpnej zmluve.

28 Aj platby predávajúceho v prospech kupujúceho na základe záručnej zmluvy, v súlade s ktorými tento kupujúci nahrádza náklady opravy, ktoré mu zaúčtovali jeho vlastní odberatelia, predstavujú „úpravu“ skutočne zaplatenej alebo splatnej ceny, lebo pojem „úprava ceny“ uvedený v článku 145 vykonávacieho nariadenia sa vzťahuje na rôzne prípady, medzi ktoré patrí aj zníženie skutočne zaplatenej alebo splatnej ceny.

29 Na základe vyššie uvedeného treba na prvé dve otázky odpovedať, že článok 29 ods. 1 a ods. 3 písm. a) colného kódexu, ako aj článok 145 ods. 2 a 3 vykonávacieho nariadenia sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak chyby tovaru objavené až po prepustení uvedeného tovaru do voľného obehu, ktoré však preukázateľne existovali už predtým, vedú na základe záručnej zmluvnej povinnosti k následným náhradám zo strany predávajúceho výrobcu v prospech kupujúceho, ktoré zodpovedajú nákladom na opravu, ktoré kupujúcemu zaúčtovali jeho vlastní odberatelia, tieto náhrady môžu zapríčiniť zníženie prevodnej hodnoty uvedených tovarov a v dôsledku toho zníženie ich colnej hodnoty, ktorá bola deklarovaná na základe ceny pôvodne dohodnutej medzi predávajúcim výrobcom a kupujúcim.

O tretej otázke

30 Treťou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či článok 145 ods. 2 a 3 vykonávacieho nariadenia sa uplatňuje na dovoz, pri ktorom colné orgány prijali colné vyhlásenia pred 19. marcom 2002, dátumom nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 444/2002, ktorým sa mení a dopĺňa článok 145.

31 Vo vzťahu k tomu je potrebné pripomenúť, že zásady ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty tvoria časť právneho poriadku Spoločenstva. Z tohto dôvodu musia byť dodržiavané orgánmi Spoločenstva (pozri najmä rozsudok z 26. apríla 2005, „Goed Wonen", C-376/02, Zb. s. I-3445, bod 32 a citovanú judikatúru).

32 Hoci vo všeobecnosti zásada právnej istoty bráni spätnej účinnosti aktu Spoločenstva z hľadiska času ku dňu, ktorý predchádza dňu zverejnenia uvedeného aktu, môže sa tak výnimočne stať, ak to vyžaduje všeobecný záujem, ak legitímna dôvera dotknutých subjektov je náležite rešpektovaná (pozri najmä rozsudok „Goed Wonen", už citovaný, bod 33) a ak aj zo znenia, z cieľa alebo zo štruktúry príslušných predpisov Spoločenstva

jasne vyplýva, že takýto účinok im má byť priznaný (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. marca 2006, Beemsterboer Coldstore Services, C-293/04, Zb. s. I-2263, bod 21 a citovanú judikatúru).

33 Ani znenie ustanovení alebo odôvodnení nariadenia č. 444/2002, ani prípravné práce k tomuto aktu neobsahujú akúkoľvek zmienku o tom, že článok 145 vykonávacieho nariadenia by mal mať spätný účinok.

34 Naopak, zo správy Výboru pre colný kódex (sekcie, ktorá sa venuje colnej hodnote) (zhrnutie záverov prijatých na zasadnutí z 26. októbra 2001; TAXUD/906.2001, EN, s. 3) vyplýva, že uvedené „ustanovenie… nestanovovalo spätný účinok a že nebolo v úmysle priznať ustanoveniu takýto spätný účinok s výnimkou prípadu, keď Výbor výslovne vyhlásil, že si to želá“. To však nebol tento prípad.

35 V každom prípade, ako vyplýva z bodov 31 a 32 tohto rozsudku, účinok priznaný ustanoveniu práva Spoločenstva nesmie porušiť základné zásady práva Spoločenstva, najmä zásadu právnej istoty a legitímnej dôvery.

36 Článok 145 vykonávacieho nariadenia síce má zvýšiť právnu istotu v rozsahu, v akom výslovne stanovuje, že treba zohľadniť úpravu ceny tovarov v prípade, že tieto tovary boli v čase ich dovozu chybné, avšak jeho uplatnenie v prípade, o ktorý ide vo veci samej, by malo za následok porušenie legitímnej dôvery nemeckých hospodárskych subjektov v rozsahu, v akom, ako uviedol generálny advokát v bode 50 návrhov, nemecké colné orgány v prípade dodatočnej úpravy prevodnej hodnoty tovaru po dovoze na účel určenia colnej hodnoty tovaru z dôvodu jeho chyby uplatňovali všeobecnú trojročnú lehotu stanovenú v článku 236 ods. 2 colného kódexu.

37 V dôsledku toho treba konštatovať, že článok 145 ods. 2 a 3 vykonávacieho nariadenia sa neuplatní na situácie vzniknuté pred 19. marcom 2002.

38 Na základe vyššie uvedeného treba na tretiu otázku odpovedať, že článok 145 ods. 2 a 3 vykonávacieho nariadenia sa neuplatní na dovozy, pri ktorých sa prijali colné vyhlásenia pred 19. marcom 2002.

O štvrtej otázke

39 Vzhľadom na odpoveď na tretiu otázku netreba odpovedať na štvrtú otázku.

O trovách

40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 29 ods. 1 a ods. 3 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, ako aj článok 145 ods. 2 a 3 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92, zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 444/2002 z 11. marca 2002, sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak chyby tovaru objavené až po prepustení uvedeného tovaru do voľného obehu, ktoré však preukázateľne existovali už predtým, vedú na základe záručnej zmluvnej povinnosti k následným náhradám zo strany predávajúceho výrobcu v prospech kupujúceho, ktoré zodpovedajú nákladom na opravu, ktoré kupujúcemu zaúčtovali jeho vlastní odberatelia, tieto náhrady môžu zapríčiniť zníženie prevodnej hodnoty uvedených tovarov a v dôsledku toho zníženie ich colnej hodnoty, ktorá bola deklarovaná na základe ceny pôvodne dohodnutej medzi predávajúcim výrobcom a kupujúcim.**

2. **Článok 145 ods. 2 a 3 nariadenia č. 2454/93, zmeneného a doplneného nariadením č. 444/2002, sa neuplatní na dovoz, pri ktorom sa prijali colné vyhlásenia pred 19. marcom 2002.**

Podpisy